

לאשם תלוי, ואילו מאן דמחייב חמץ ח-ב
אשמות תלויין, האם כי מיתתי חד אשם
תלוי — מי מיפטר?!

וחתניא: זה הכלל: כל עבירות שחלוקין
עשיותהן בחטאות, שבאיח חטא נפרדת
על כל אחת מהן — חלוקין גם באשמות!
אם היה לו ספק אם עבר אותן העבירות
מבייא אשם תלוי על כל אחת. ואם כן, גם
הכא, בחטא העוף הבאה על הספק הייתה
צרכיה לומר "על האחורה" כמו שאם הייתה
החטא וראית הייתה צרכיה לומר שמבייא
אותה על הטומאה האחורה!?

ומסקנן: אלא, דבוליعلمא לטבילותות מדרמי¹⁵⁰
להונ שניתרת באכילת קדשים באיזה קרבן
שייהה, ואפילו באותו קרבן שבא על
הראשונה.

ובחוששין לפשועה קמיטלגי:

אין מתכפר לו על הראשונות, והניחו בקושיא.
ובטורינו אבן [חגיגה ט א] כתוב חלק בין
יולדת לזר. שכוכב נאמר "וביום השמיני יקח
גורו", ולאחר יום השמיני הוא בגדר תשלומיים,
וכמו שנדרש בתורת כהנים שייכל להביא גם
אחר כך. אבל יולדת, שנאמר בה "ובמלאת ימי
טהרה", לא מצאנו בה חילוק בין يوم מלאת ובין
אחר כך, אלא שמלאת ימי טהרה ואילך צרכיה
היא להביא את קרבנה, ומושם כך אין זה בגדר
תשלומיים.

ובכתיר ישועה רצה לחדרש לפי זה, שכادر ש
היא מביאה חמץ קרבנות על חמץ טומאות,
יהיה בזה חילוק בין לדיות לזבות. כלומר, שאם
היא מביאה ארבע קרבנות על ארבע זבות
קדומות, וקרבן אחד על זבה ביום השמיני

הטומאות שאחריה לא ניתרו לאכול
בקדשים. הלא, צרכיה לומר שהקרבן יהיה
על הטומאה האחורה, ובכך מותרת לאכול
בקדשים⁽¹⁵⁰⁾.

ורבי עקיבא מדרמי להונ לטבליין [טבילות].
דמאן דמחייב חמץ טבילותות, והיינו, אדם
שנטמא חמץ פעמים, בכל זאת, ביוון לטביל
הדא זימנא הרי אפילו אם יאמר שהטבילה
העליה עבר הטומאה הראשונה בכל זאת
אייטהר מכל הטומאות, ולכן הכא נמי לא
שנא! שאפילו אם תאמר שהקרבן יהיה עבור
הטומאה הראשונה הרי הוא מתרה מכל
הטומאות לאכילת קדשים.

אמיר לה ר' פפא לר' נחמן בר יצחק: אי
סלקא דעתך דרבי יוחנן בן נהרי לחטא את
רגילה מדרמי להונ, אם כן אמר כי בשל
ספק, תאמר על אחת מהן, ותפטר, ואין
צרכיה לומר על האחורה? והרי אם קרבן
ודאי דומה לחטא את קרבן ספק דומה

ותהאמיר על איזה מהם היא מביאתו [וכמו בחמש
לידות וראי, צרכיה לקבוע על איזה לידה
מביאתו, אפילו לרבי עקיבא], שכאשר יתרבר על
לידה אחת מתוכם, או על כמה לידות, שהוא
היתה לידה וראי, תהיה פטורה מהיביא קרבן
נוסף, על כל פנים על אותה לידה שיטימה
בשבעת הבאתה, אבל אם תביאנו בסתום, ולא
סיום כלל, אם כן, הקרבן בא ורק כדי לטהרה
[וכמו שנתבאר בדברי הגראי' הנ"ל, שיתכן
לעשות כן], ושוב תהיה צרכיה להביא קרבן
נוסף לחובת כפרת לידתה.

150. הקשו התוס', אם כן, גם כשתביא על
הاخורה לא תהיה נתהרת על ידו, וכמו בחטא את
חלב, שאף על פי שמביאו על האחرون שביהם,